

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00052/2011-01
Датум: 16.08.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору Г.Ж. из Гуче, улица [REDACTED], у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00264/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 16.08.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР Г.Ж. из Гуче **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука првог састава Високог савета судства број 119-05-00264/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00264/2010-01 од 14.06.2010. године, Г.Ж., који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. Ставом другим исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 120 изреке.

Незадовољан наведеним одлукама, Г.Ж изјавио је жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 28.09.2010. године изјавио је жалбу истом суду на одлуку од 14.06.2010. године, наведену у изреци, и то све због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5 став 3 Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу навео је, између осталог, да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, због чега не производи правно дејство, да му је онемогућено учешће у поступку и изјашњавање о чињеницама и доказима у поступку на основу којих је донета одлука. Истакао је повреду права на образложену одлуку и права на правни лек, права на расправност и контрадикторност, те је предложио је да се оспорена одлука поништи и одложи извршење оспорене одлуке.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства ("Службени гласник РС бр. 116/08 и 101/10) и члана 5 Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 10.08.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Подносилац приговора је на рочишту изјавио, између осталог, да остаје код свих навода приговора, те да не постоје разлози не достојности на које се позива први састав Високог савета судства у оспореним одлукама, јер је правоснажно ослобођен за кривично дело које му је стављено на терет.

Што се тиче броја укинутих одлука навео је да је наследио веће које је било прилично запуштено, јер је претходна судија отишла у пензију, да је било предмета у којима није израђена пресуда ни након 25 година, те да је имао у раду доста старих предмета, те су све то разлози који су довели до већег процента укинутих одлука. Са друге стране већ у 2009. године проценат укинутих одлука износио је 13.01%. Навео је и да у посматраном периоду није имао кашњења у изради одлука, да је решио велики број старих предмета, као и да је постигао тражени ниво ажурности.

Ценећи наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлог Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке, између осталог наведено је да је подносилац приговора у 2007. години имао 30,77% укинутих одлука, док је просек у суду износио 25,29%, а да је у 2008. године имао 35,71% укинутих одлука, на супрот просеку суда од

25,38%, све посматрано у „П“ материји. Такође, наведено је и да се сумња у достојност подносиоца приговора из разлога што је против њега вођен кривични поступак због кривичног дела кршења закона од старне судије, те да иако је у истом поступку ослобођен кривичне одговорности, самим довођењем судије у везу са наведеним кривичним делом нарушава поузданог и достојанство судије.

Из извештаја о раду Општинског суда у гучи и Извештаја о раду судија истога суда за период од 2006 до 2008. године, произилази да је подносилац приговора остварио следеће резултате:

У 2006. години од укупно 32 одлука у „П“ материји разматраних по жалбама, потврђено је њих 26 или 81,25% и укинута њих 6, што износи 18,75%.

Са друге стране, проценат укинутих одлука у „П“ материји на нивоу суда износио је 20,31%.

У овом периоду израдио је све одлуке у року до 30 дана од дана пресуђења.

Процент испуњености норме износио је 126,64%.

У 2007. години од укупно 39 одлука у „П“ материји разматраних по жалбама, потврђено је 25 или 64,10%, преиначене су 2 или 5,13% и укинута 12 одлука, што износи 30,77%.

Истовремено, проценат укинутих одлука у „П“ материји на нивоу суда износио је 25,29%.

У овом периоду израдио је све одлуке у року до 30 дана од дана пресуђења.

Процент испуњености норме износио је 107,28%.

У 2008. години од укупно 70 одлука разматраних по жалбама, потврђено је 43 или 61,43%, преиначене су 2 или 2,86% и укинута 25 или 35,71%.

Са друге стране проценат укинутих одлука на нивоу суда у „П“ материји износио је 25,38%.

У овом периоду израдио је све одлуке у року до 30 дана од дана пресуђења.

Процент испуњености норме износио је 94,81%.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали, те из тог разлога не могу бити посматрани само резултати у 2007. и 2008. години, како је учињено приликом доношења оспорене одлуке, већ се мора посматрати цео трогодишњи период.

Руководећи се овим ставом, упоређујући, при том, резултате рада подносиоца приговора са просечним резултатима суда у којем је обављао дужност у посматраном периоду, све у смислу одредбе чл. 5 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности у вези са одредбом чл. 13 ст. 3 Одлуке о утврђивању критеријума и

мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор за судија и председника суда, који резултати показују да је у 2006. години подносилац приговора имао 18,75% укинутих одлука, на супрот просеку укинутих одлука на нивоу суда од 20,31%, потом, да је у 2007. години имао 30,77%, а суд 25,29% укинутих одлука, као и да је у 2008. години имало 35,71%, а суд 25,38% укинутих одлука. Високи савет судства је закључио да подносилац приговора не испуњава услов прописан наведеном одредбом чл. 5 Правила, односно, у испитиваном периоду имао је виши проценат укинут одлука од просека суда у којем је обављао дужност, а исти проценат је представљао знатно одступање од просека суда у смислу одредбе чл. 13 ст. 3 наведене Одлуке која се имала применити приликом доношења оспорених одлука.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом чл. 6 Правила, а имајући у виду да је проценат испуњености норме који је у 2006. години износио 126,64%, у 2007. години 107,28% и у 2008. години 94,81%, односно просечно 109,58% за цео посматрани период, био на нивоу суда или изнад истога и у складу са минимумом прописаним Мерилима, те да није имао грубо одступање у изради одлука, Високи савет судства је нашао да су услови у погледу оспособљености за вршење судијске дужности испуњени.

Ово из разлога што наведена одредба чл. 6 Правила предвиђа да је услов оспособљености испуњен, уколико је испуњена оријентациона норма или у односу према просека суда или у односу на минимум прописан Мерилима, што је овде случај, а што оспореном одлуком није ни истакнуто као разлог за доношење исте, и ако је испуњен макар један од допунских критеријума, односно да судија у посматраном периоду нема грубо одступање које се односи или на већи број одлука израђених по протеклу 30 дана након пресуђења од просека одељења суда или на негативан однос нерешених старих предмета у односу на укупан број предмета у раду у поређењу са просеком суда и имајући у виду прилив предмета.

Разматрајући, надаље, испуњеност услова достојности за вршење судијске дужности прописаних одредбом чл. 4 Правила, Високи савет судства је нашао да су исти испуњени с обзиром на чињеницу да подносилац приговора не само да није осуђен за кривично дело које му је стављено на терет, него је правоснажно ослобођен кривичне одговорности, с обзиром да је пресуда Округног суда у Ужицу К. 79/97 од 19.02.1999. године потврђена пресудом Врховног суда Србије Кж. 1195/99 од 11.02.2000. године. Иначе, пресудом Округног суда подносилац приговора је ослобођен од оптужбе за продужено кривично дело кршења закона од стране судије из члана 243. КЗРС, пошто није доказано да је извршио кривично дело за које се оптужује.

Међутим, испуњеност критеријума оспособљености и достојности за вршење судијске дужности није само по себи довољно за уважавање приговора. Наиме, подносилац приговора мора истовремено испуњавати услове и у погледу достојности, и у погледу стручности, као и у погледу оспособљености за вршење дужности судије, те узевши у обзир да подносилац приговора не испуњава услов у погледу стручности, то је само по себи довољан разлог за одбијање приговора и, следствено томе, за престанак судијске дужности.

Уставни суд је у Одлуци „Савељић“ оценио да се због непотпуног састава Високог савета судства не доводи у питање законитост његовог рада и одлучивања, па је овај навод из приговора у том смислу неоснован.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да Г.Ж не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности, а у вези члана 14. став 1. тачка 3. Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29. Правила доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Миријана Цвић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

- 1. Подносиоцу приговора;**
- 2. Архиви Високог савета судства.**